

Élő Víz

Ha te kérénd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. október 26.
Évközi 30. vasárnap

Odaadni az életet

Számos irodalmi mű foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy feladhatja-e önmagát az ember? Feladhatja-e emberségét? Lemondhat-e mindarról, ami őt emberré teszi? Megtagadhatja-e emberi értékeit? Vallási színezettel így hangzik a kérdés: Feladhatja-e emberi méltóságát? Feladhatja-e istengyermeki méltóságát? Eltávolodhat-e attól, hogy Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette meg őt? A válasz egyértelmű: nem tagadhatjuk meg emberségünket. Minden élethelyzetben embernek kell maradnunk. Sokan gyávaságból, kényelemszeretetből, valamilyen előny érdekében bizonyos élethelyzetekben mégis lemondanak emberségükről. Az embertelenségből elkövetett cselekedetek minden bizonyosan a legsúlyosabb bűnök.

De az ember odaadhatja magát. Odaadhatja magát Isten szolgálatára, embertársai segítésére. Ennek alapja a szeretet. Amikor valaki megtagadja emberségét, akkor minden esetben a szeretetet tagadja meg. Mert miként Isten maga a szeretet, ez az ő legfőbb tulajdonsága és állandóan gyakorolt cselekedete, ugyanúgy az ember számára is a szeretet mindennek a kiindulópontja. A szeretet által képes az ember kilépni önmagából az önzés börtönéből, hogy megnyílhasson Isten és az embertárs felé.

Az evangéliumban arról olvasunk, hogy a legfőbb paranccsal kapcsolatban kérdezik Jézust. Ő így válaszol: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel és egész értelmiddel. Ez az első és legfőbb parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint saját maga-

dat” (Mt 22,37-39). Szavai félreérthetetlenek. De ha valaki mégis félreértené, annak Jézus példájára kell tekintenie, aki „nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (Mt 20,28). Ő ugyanis nem csupán beszélt a szeretetről, nem csak szavaival fejezte ki a szeretet elsődlegességét, hanem egész életével, valamint a szenvedés és a halál vállalásával. Mindezt Jézus szeretetből, az emberek iránti szeretetből, az emberek iránti szeretetből és engedelmségből, aki ezt az áldozatot kérte a megváltás érdekében.

Jézus kereszthalála mutatja, hogy mit értett ő azon, hogy életét teljesen odaadja, életét teljesen a szeretetnek szentelje. A szeretet mértéke csak a teljesség lehet. Ami ennél kevesebb, az önzés. Aki kevesebbet akar adni Istennek, az önző és nem ismeri Isten mindent odaadó szeretetét. Amikor a szeretetet gyakoroljuk az sosem önmagunk vagy emberségünk feladása, hanem éppen emberségünk legmélyebb megélése.

A szeretet él bennünk

A szeretet nem egy külső kényszerként ránk nehezedő parancs, hanem a szívünkbe írt törvény.

Ha kényszer volna, nem tudnánk szabadon, önzetlenül szeretni. Mit jelent teljes szívünkkel, lelkünkkel és egész értelmünkkel szeretni? Életünk során értelmünkkel Isten megismerésére törekszünk, szívünk minden érzését felé irányítjuk és lelkünk minden idegszálával rá figyelünk. Ennek köszönhetően Isten akarata nem lesz idegen erő számomra, hanem akaratommá válik, de nem önmagam feladásával. Ha ez megvalósul, akkor a szeretet belülről, szívünk és lelkünk mélyéről fakad, mondhatjuk: a bennünk lakó Istenből. Ha Isten bennünk él, akkor a szeretet él bennünk!

Tettekkel szeretni

Uram, Jézus! A te végtelen isteni szeretetedet megtapasztalva értem meg igazán, hogy nem elég szavakkal szeretni, hanem cselekedeteimmel kell kimutatnom a szeretetet.

Te azt kéred tőlem, hogy ne legyek türelmetlen, ne vesztsem el reményemet, ne tagadjam meg hitemet, amikor Isten a szenvedésekkel próbára tesz! Azt kéred, hogy szeressem őt a jón és a rosszon keresztül is, mert minden mögött Isten rejtezik! Keresztáldozatod azt mutatja, hogy az Atya iránti szeretet engedelmséget, tehetetlenséget, szenvedést jelent, de ugyanakkor mégis állandó Istenre figyelést és Isten akaratának elfogadását is. Segíts, hogy egész életemet a szeretetnek szenteljem!

Évközi 30.
vasárnap

Kiv 22,20-26
1Tessz 1,5c-10
Mt 22,34-40

Hétfő

Ef 4,32-5,8
Lk 13,10-17

Kedd,

Szent Imrós és
Szent Júdás Tádé
Ef 2,19-22
Lk 6,12-19

Szerda

Ef 6,1-9
Lk 13,22-30

Csütörtök

Ef 6,10-20
Lk 13,31-35

Péntek

Fil 1,1-11
Lk 14,1-6

Szombat,
Mindenszentek

Jel 7,2-4,9-14
1Jn 3,1-3
Mt 5,1-12a

Vasárnap,
Halottak napja

1Tessz 4,13-18
Jn 5,24-29